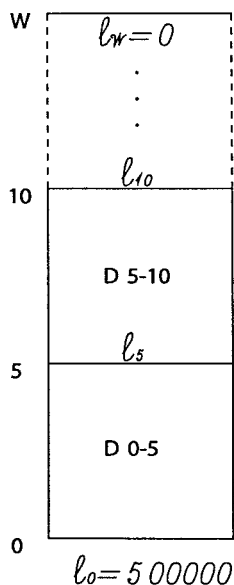

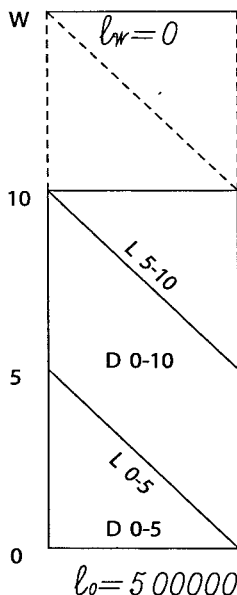
тервали ($x, x+5$) години, както е показано на фиг. 1. За тази цел се използва параметърът от съкратените таблици на смъртността $L_{x,x+5}$, известен като

„брой на живеещите във всеки възрастов интервал ($x, x+5$) години от хипотетичното население”. Чрез този показател могат да се съставят необ-

Фиг. 2а

Фиг. 2б

ходимите вероятности за умирање:

$$q_{D_{x,x+5}} = 1 - \frac{L_{x+5,x+10}}{L_{x,x+5}}$$

при преминаването на населението от възрастовия интервал ($x, x+5$) години в следващия по-висок възрастов интервал ($x+5, x+10$) години. Броят на живеещите L_{0-5} и L_{5-10} за възрастовия интервал 0-10 години, както и умрелите D_{0-5} и D_{0-10} за производните от тях вероятности $q_{D_{0-5}}$ и $q_{D_{0-10}}$ са показани на фиг. 2б.

Хипотетичният брой на умрелите D_{0-10} на фиг. 2б между началния възрастов интервал 0-5 години и следващия по-висок възрастов интервал 5 - 10 години представлява отбелязаната по-напред втора главна (кохортна) съвкупност на умрелите. За разлика от първите и третите главни съвкупности $D_{x,x+5}$ вторите $D_{x,x+10}$ обхващат събитията в десетгодишните възрастови интервали ($x, x+10$) години. Съответните вероятности $q_{x,x+10}$, които използват вторите главни съвкупности, са известни още като „кохортни” (Perston, 2000).